

PAVLA ROVAN

Pavla Rován (1908 -)

Pisateljica, pesnica.

Ista, Pozabljeni listi (1983).

BOLEČINA

*Vse minule vojne strahote
so danes le še spomin,
a še zmeraj živ,
še zmeraj boleč,
saj marsikomu
je padel najbližji -
padel je oče,
padla je mati.
padla je hči,
padel je sin...*

x x x

MLADOST

(nekdaj)

*Otroške sanje iz begunskih barak
so zbledele.*

*Mladost pa je naša,
polna neizpolnjenih želja,
le zelenela.*

*Iz usedlin prve vojne
smo črpali spomine
in rasli, rastli...*

*Takrat ob delu mladim
so rezali kruh, skromen,
suh, in vedno je ostalo
še nekaj lačnih ust.*

*Marljivost in poštenje
so nam starši vtkali.
Z bojem se je zjasnil dan
in noč je usahnila.*

x x x

SPOZNANJA

*Spoznanja,
ki se utrjujejo v tebi -
so kot zlitine...*

*Mrak je padel na naše ceste,
a vojna je klesala
čudovite ljudi.*

*Niso veliko govorli,
presodili so vse,
nam zemljo, rod rešili.*

Takrat je srce čutilo...

*Zdaj poplava besed
razblinja dobra hotenja,
trga misli
in v strugi govorjenja
ostaja kalna sled.*

x x x

MISEL

*Še žive hudobija,
zavist, maščevalnost,
stremuštvo kot pogonska sila -
in kot listje
jih veter raznaša.*

*Vendar se svet spreminja
iz dneva v dan
in sonce enako ogreva
tvojo in mojo dlan.*

x x x

VIDIMO VEDRINO...

*Vidimo vedrino
in hodimo mimo nje -
do mraka.*

*Mladi iščejo čustva
in doživetja,
drugačna od naše preteklosti.*

*Otožne so daljine,
mračijo jih tisti,
ki zastirajo dobre, mlade misli.*

x x x